

HIGIENE, MEDICINA Y ECONOMÍA DEL CAMP

XIX

Medicina de les persones

VIII

Eleccions de diputats.—¿De qué serveix la experiència?—Una bona lliadó.—Fora curanderos.—Feridas.—Sanch venosa y arterial.—Un fanfarria.—No posar la virtut á proba.—Falta de conviccions.

Hi ha cosas molt estranyas; y una de ellas es que'ls pagesos no sápigán ni vullguin esgrimir las pocas armas que tenen per defensarse contra l' Estat centralizador y destructor, quals armas son la unió y associació y las eleccions. Fa molts anys que 's votan per diputats en general á homes que se'ls ne dona dos pitos dels mals de la agricultura, á homes que van per la carrera política defensant els interessos del seu partit entra 'ls dels seus electors. Sembla mentida no acabém de comprendre que lo que ns convé es votar homes honrats, propietaris agricultors que visquin de las sevas propietats, ó á lo menos que siguin defensors de la agricultura ab entussiasme y energia, que defensin al Parlament y á la Diputació 'ls interessos dels pagesos. Si hi hagués un centenar de diputats del partit agrari, ja lograriam molt, com logran en altrás nacions.

En un districte s' uniren varis pobles y asseguraren l'acta á un diputat sense gastarse mils duros com casi tots; li posaren condicions que acceptá y cumplí, y tingué assegurada l'acta en varias eleccions omplint al districte de beneficis; pero ara ab tantas divisions y partits, pagan cara l'acta; y la experiència de tants desengauy de res ens serveix?

En un districte era elegit cada legislatura un rich é ilustrat agricultor que vivia en el districte y feya molt bè: mort ell, elegian al seu fill sense competencia; y mort aquet, l' hereu, veyentse molt rich, se'n aná á viurer á ciutat, fent el disbarat del sigle, perque vá perdre la salut, molts interessos y 'l prestigi; de modo que presentantse per diputat, fou completament derrotat; y queixantse dels electors li respongueren: «El vostre pare y l' vostre avi sempre sortían diputats perque vivian entre nosaltres, y eran molt estimats perque feyan molt bè y deixaban els diners en el pais; pero vosté se'n emporta las rendas y las gasta á la ciutat, y aquí casi no'l coneixém, ni'n trayém cap profit.

D'aixó s' 'n diu donar una bona lliadó ó n' aquell desertor del camp: aixis haurian de pensar y obrar els pagesos, y 'ls lluiria més el pel.

En camí estém de millorar nostra situació, donchs aumentan, gracias á Deu, las associacions agricolas y van despertantse las energías, com ho proba el número de associacions que firman el Manifest de la «Federació agrícola» insertat en el número passat d' aquesta *Revista*.